235.38 κ.χ.

324

Μαξιμίνος αυτοκράτωρ. Διγενάδου

Ηρωδιανός ιζ΄. Δίων ξ΄. 6. 31 εκδ. Βόκκ.

Ηρ. δ' ὁ τὸν τῶν ἀρχόντων Μαξιμίνου ὄνομα, ὃς ὢν γένους μὲν τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ μεγαλοψυχίᾳ καὶ φύσεως ἰσχύϊ, καὶ εἰ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐστὶν ἀνδρὶ ἐπαινεῖσθαι, οὐ φαύλως ἐκέκτητο, στρατιᾶς δὲ ἐν τῇ Παννονίᾳ ἐπὶ Σεουήρου ἡγούμενος, ὅτε τὰ πρῶτα μετὰ τὴν τοῦ Σεουήρου τελευτὴν ἐκεῖνος ἐπολέμει τοῖς βαρβάροις. ἔδοξε καὶ ἐγὼ αὐτὸν ἐπαγωγότατον εἶναι τῆς ἱστορίας, ἐμοὶ μὲν ὅτι οὐκ ἄδοξος ἦν τοῖς γραφεῖσιν, οὐ γραφόντων δὲ ἐκείνων, ὧν ἐν ἀνθρώποις ἀρχὴ ἐγένετο τοῦ λόγου. Μαξιμίνου γὰρ ὅτε ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐπὶ τῶν βασιλέων ἐγένετο ἀναστροφὴ καὶ ἐν τοῖς ἐκείνου ἀπομνημονεύμασιν ἐπιγέγραπται, ἐκεῖνος δὲ ἐν τοῖς ἐπιστολαῖς ἃς πρὸς τὴν σύγκλητον ἔγραφε, τὰ μὲν ἄλλα ἐπαινεῖ τὸν Σεουήρου τρόπον καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ εὐτυχίαν, ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις ἐπιστέλλων ἐπιτιμᾷ τῷ Σεουήρῳ ὅτι τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Γέταν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε καὶ ἀπέκτεινε, καὶ ὅτι τὸν ἐκείνου φίλον καὶ ἑταῖρον Πλαυτιανὸν ἐπὶ τοσοῦτον ἐτίμησεν ὥστε καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ παιδὶ τῷ ἑαυτοῦ συνοικίσαι. ἐν δὲ τοῖς ἐπιστολαῖς ἐκείνοις καὶ τὸν Πλαυτιανὸν ἐπαινεῖ καὶ τὸν γάμον τὸν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ Σεουήρου, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνος ἐν τοῖς ἐπαίνοις τοῦ Σεουήρου ἐγεγράφει ταῦτα. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα ἐπαινεῖ τὸν Σεουήρου τρόπον καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ εὐτυχίαν, ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις ἐπιστέλλων ἐπιτιμᾷ τῷ Σεουήρῳ ὅτι τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Γέταν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε καὶ ἀπέκτεινε, καὶ ὅτι τὸν ἐκείνου φίλον καὶ ἑταῖρον Πλαυτιανὸν ἐπὶ τοσοῦτον ἐτίμησεν ὥστε καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ παιδὶ τῷ ἑαυτοῦ συνοικίσαι. ἐν δὲ τοῖς ἐπιστολαῖς ἐκείνοις καὶ τὸν Πλαυτιανὸν ἐπαινεῖ καὶ τὸν γάμον τὸν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ Σεουήρου, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνος ἐν τοῖς ἐπαίνοις τοῦ Σεουήρου ἐγεγράφει ταῦτα. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ

ἐκεῖνος

Μαξιμῖνος αὐτοκράτωρ. 235-238 ... 325

μάλιστα μὲν τὴν μὲν ἀνδρῷ τὸν Μαξιμῖνον ἐκαίρον τὸν
δὲ Ἀλέξανδρον ἐσκώπτον, ὡς ὑπὸ τὸν τῆς μητρὸς ἀρχί-
μενον, καὶ διοικοῦντα τὴν πραγμάτων οὐ ἐξουσίαν τε
καὶ γνώμης γυναικός, ῥᾳθύμως τε ἡ ἀνάνδρως τὴν σο-
λεμίστης προσφερομένου ἐκείνου. . . . . .
. . . . . Οὐδὲν οὖν ἡ ἄλλως πρὸς τὸν ἀνάνδρων ἐπι-
τήδεια . . . . . ἐξουσιάσαντα ἀποσκευάσασθαι
μὲν τὸν Ἀλέξανδρον, ἀνάγειν δὲ αὐτοκράτορα καὶ
σέβαστον τὸν Μαξιμῖνον, [illegible] τὸν αὐτὸν ἐπὶ
καὶ σύσκηνον, ἐς τὸν [illegible] πόλεμον δι' ἐμπει-
ρίαν καὶ ἀνδρείαν ἐπιτήδειν δοκοῦντα. Ἀθροισθέν-
τες οὖν εἰς τὸ πεδίον ὡσλισμένοι. . . . . ἡ ἐπιτάν-
τα αὐτὸν τὸν Μαξιμῖνον ἥτε ἡ ἀγνοοῦντα τὸ σραττόμενον,
ἥτε ἡ λάθρα τὸν προπαρασκευάσαντα πορφύραν ἐ-
πιβαλόντες βασιλέων αὐτοκράτορα ἀναμορεύουσιν
. . . . . .

σ. 161 ὁ δὲ Μαξιμῖνος παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν πολλὴν με-
τάβολον ἐποιήσατο, τραχύτατα ἡ μετὰ πολλὸν φόβου τὴν
ἐξουσίαν χρήμενος. ἐν τε τρᾳείας ἡ πάνυ ἡμέρου βασι-
λέως ἐς τυραννίδος ὑμότητα μετάλλων πάντα ἐπιτρέπτο-
. . . . . φύσῃ δὲ ἦν τὸ ἦ-
θος, ἀόπερ ἡ τὸ γένος βαρβαρος ... ...